

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Колос

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 94 (2510). СУБОТА, 5 СЕРПНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

КРОКИ ФЕСТИВАЛЮ

ГАВАНА, 3 серпня. (Кор. ТАРС). Море лозунгів і транспарантів, підняті над головами стиснуті кулаки — традиційний жест міжнародної пролетарської солідарності, — оплески і вигуки на підтримку виступів численних промовців... У Гаванському порту відбувся масовий мітинг солідарності з боротьбою молоді і студентів проти імперіалізму, колоніалізму і неоклоніалізму, за розвиток співробітництва між народами. Всі промовці — посланці Алжіру, Гвінеї, Куби, Іраку,

Румунії та інших держав — від імені молодого покоління Землі вимагали від капіталістичних країн встановлення рівноправних і справедливих економічних відносин з країнами, що розвиваються, припинення експлуатації і грабування їх природних багатств. У виступах делегатів гучно про-
(Див. 3 стор.).

ХЛІБОРОБАМ — ПОВСЯКДЕННУ ТУРБОТУ!

СТРАХІ ЗЕРНИВ

НА 4 СЕРПНЯ В ГОСПОДАРСТВАХ ОБЛАСТІ СКОШЕНО РАННІ ЗЕРНОВІ НА ПЛОЩІ 524,1 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ. ОБМОЛОЧЕНО ВАЛКИ НА ПЛОЩІ 287,3 ТИСЯЧІ ГЕКТАРІВ. УСЬОГО НАМОЛОЧЕНО ЗЕРНА 954,4 ТИСЯЧІ ТОНН.

На приз „Золотий колос“ СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

СЕРЕД КОМБАЙНЕРІВ:

Анатолій КОЛОТИГІН з колгоспу імені Жданова Світловодського району — комбайном «Нива» зібрав хліб на 234 гектарах і намолотив 9698 центнерів зерна.

Андрій ТРЮХАН з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району — на 184 гектарах намолотив комбайном «Колос» 8819 центнерів хліба.

Валерій ГЛУЩЕНКО з колгоспу імені Струнзе Долинського району — «Колосом» зібрав ранні зернові на 207 гектарах і намолотив 8655 центнерів хліба.

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району — комбайном «Колос» зібрав хліб на 187,4 гектарах виїждив з бункера 8420 центнерів зерна.

Сергій ДОВГОПОЛ з колгоспу «Зоря» Онуфріївського району — комбайном «Колос» намолотив з площі 214 гектарів 7659 центнерів хліба.

Володимир ТИШИК з радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району комбайном «Колос» зібрав зернові на 157 гектарах виїждив з бункера 6231 центнер зерна.

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринецького району — комбайном «Колос» намолотив з площі 200 гектарів 6101 центнер хліба.

Микола МАЛИЦЯ з колгоспу ім. Карла Маркса Петрівського району — комбайном «Колос» зібрав урожай на 166 гектарах і намолотив 5513 центнерів зерна.

Іван БАЗАСТІЙ з колгоспу імені Леніна Ульянівського району — комбайном «Нива» зібрав урожай на 107 гектарах і намолотив 4673 центнери хліба.

СЕРЕД МОЛОДИХ ЖАТКАРІВ:

Микола ШУЛЬГА з колгоспу «Україна» Новгородківського району — жаткою ЖВН-6,0 скошив зернові на 394 гектарах.

Олексій ІВАЩЕНКО з колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району — жаткою ЖРС-4,9 скошив хліб на 321 гектарі.

Петро ПОЛЬОВИЙ з кінзаводу Олександрійського району — жаткою ЖРС-4,9 скошив зернові на звалі на 309 гектарах.

СЕРЕД МОЛОДИХ ШОФЕРІВ:

Леонід РСМАНОВ з Долинського районного об'єднання «Сільгосптехніка» — автомашиною «Урал-337» перевіз 984 тонни хліба.

Великий успіх у хліборобів Гайворонського району мають виступи художньої агітбригади Кіровоградського заводу радіовиробів. Дружними оплесками нагороджують жниварі учасників вокального ансамблю «Мелодія», яким керує Є. О. Врадій.

У програмі кіровоградських культурміщів — пісні, танці, художнє читання.

На фото: черговий виступ агітбригади.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

ГЕРОІ ЖНИВ

КРІЗЬ ВОГОНЬ І ВОДУ

З ЧЕСТЮ ПРОЙШЛИ КУЛЬТУРМІЩІ З УСТИНІВСЬКОГО РАЙОНУ ПЕРЕД ВИСТУПОМ У РАДГОСПІ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» БОБРИНЕЦЬКОГО РАЙОНУ

1.

Микола Петрович стояв на містку свого бувалого в бувалих СК-6, міцно тримав у руках штурвал, задоволено підставляв за-

горіле обличчя подпихів гарячого ліпшекого вітру. Нарешті після довгих, надокучливих дощів розго- динилось, і Глушенко разом зі своїм помічником Петром Даниловичем по-

справжньому почали жни- вувати... Тепер удержують, виплет першого в радгос- пі агрегату.

Микола Петрович не міг стриматися, щоб час від часу не озиратися назад, туди, де за комбайном ли-

шалися на стерні купи со- ломи. З кожною годиною роботи все більша площа звільнялась від валків. На- стрій у комбайнера і по- мічника був чудовим. По- ле велике, с де виявити свою майстерність, вико- ристати і можливості ком- байна, і рельєф, маневру- вати швидкоюстю. Рап- том — що це? У протилеж- ному кінці поля, що коло самого Ігулу, ліниво здій- мається вгору чорний стовп диму, вітер шматув його і сизим туманом роз- носить над нивою.

— Валки горять! — по- чув Глушенко голос свого помічника. Микола Петро-

вич круто розвернув ком- байн і на граничній швид- кості повів його до місця, де шугали в небо злі яз- ки полум'я.

Поставили комбайн на обочині. Глушенко схопив відрі і разом з помічни- ком кинувся до валків, стали збивати з них во- гонь. Але зробити це дво- м чоловікам було практично неможливо — фронт во- гню миттю розповзався в усі боки...

(Закінчення на 2-й стор.).

АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ!

На час жнив автотран- спортне підприємство 10062 відрядило колону автомашин в Онуфріїв- ський район. З перших днів прибулий колектив по-ударному перевозить хліб нового врожаю. Найбільшу трудову пе- ремогу здобув комсомо- лець, член комітету під- приємства Борис Клау- пік. У колгоспі «Україна» за одинадцять робочих днів автомобілем ГАЗ- 53 при плані 154 тонни він перевіз 161,7 тонни зерна на відстань 44 кі- лометрів.

Л. ХОЛОХОЛЕНКО.
м. Олександрія.

ЦІНА ЗЕРНИНИ

Духмяніє клібом колгоспна нива. З шанобою до неї починає сьогодні свій робочий день молодий жнець. Від дідів і прадінів ця шаноба. Адже хліб — це сила людини, це життя людини, її найбільше багатство. Йому, хлібові, вклонялися, коли висівали зерно, коли косили серпом важке колосся, коли виймали з печі рум'яну паляницю. Низько вклонялися, сідаючи до столу, і право відрізати першу скибку надавалось главі сім'ї. Шану до хліба спершу вковує в нас мати, потім школа, в доросле життя продовжує цю місію. Настає згодом час, коли ти вже сам, юний друже, своїм поклоном хлібу вчиш любові до нього інших. Бо у всіх нас один спільний хліб. «На нашому державному гербі золоте колосся пшениці. І це не випадково. Наш хліб — це результат об'єднаної праці селянина, робітника та інтелігента», — сказав на липневому Пленумі ЦК КПРС Леонід Ілліч Брежнєв. Тож і праця в хліб вкладається спільна і відповідальність за нього спільна.

Чи все зробив ти, молодий хліборобче, щоб багатий урожай цього року зібрати з поля до зернини? Саме до зернини, адже з неї починається великий хліб, огом, спільний для всіх. Хід косовиці дає відповідь на це запитання. Найвища врожайність не тільки там, де ґрунти найкращі та погода не заважає, висока вона й там, де втратам зерна поставлено надійний заслін на всьому живному потоці. Молоді механізатори Новоукраїнського району на погужник «Нивах» та «Колосах» приладнали маркери, на які рівняються автомашини під час завантаження. Нехит-

ре пристосування, але зерно потрапляє прямо в кузов за будь-якого вітру. Завдяки цьому завантаження йде без зупинки комбайнів, втрат зерна нема. А в Олександрійському районі на багатьох комбайнах пристосували стеблорізьміачі, розраховані на найскладнішу полеглість хлібів. Словом, молоді жнивирі Новоукраїнського й Олександрійського районів віднаходять резерви збереження справді кожної зернини. В цих районах і врожайність найвища в області — понад 36 центнерів збирають тут із кожного гектара.

І все ж у ряді господарств області молодь села ще не на повну силу вступила в боротьбу за великий хліб. Продовжують вичікувати хорошої погоди, несповна використовують жнивну техніку, а значить відстають у темпах від суперників по змаганню. Комсомольські штаби «Жнива-78» досі не стали тут справжніми організаторами молоді на швидке й високоякісне збирання. В Новомиргородському районі, наприклад, на звал скошено 23 тисячі гектарів хліба, а валки обмолочено всього на площі понад 9 тисяч гектарів. І цей розрив не турбує районного комсомольського штабу жнив. Штаб лише констатує цей розрив, не вживаючи ніяких організаційних заходів.

Нелегкі нинішні жнива. Від першого скошеного валка. Тому, як ніколи, висока ціна кожної зернини, вирощеної тобою і твоїми батьками, молодий хліборобче. Протистав усім труднощам свої вміння, знання, любов до землі. І нива віддасть за працю, за шанобливий їй уклін.

На минулорічних жнивах комсомольсько-молодіжний екіпаж Олександра Филімонова з колгоспу імені Свердлова Добролюбівського району намолотив 10 800 центнерів зерна, виборюючи перше місце серед молодіжних екіпажів району. Тоді ж Олександра прийняли членом у членів КПРС.

Нині молодий комбайнер разом з помічником комсомольцем Арнадієм Шатненком та водієм автомашини Анатолієм Скоропадом теж веде перед у змаганні серед молодих жнивирів. Екіпажів вручили перехідний Червоний прапор райкому комсомолу і письмузу погужу.

На фото (зліва направо): А. СКОРОПАД, О. ФИЛІМОНОВ та А. ШАТНЕНКО. Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

І ТОМУ В ДОРОЗІ...

Від того, що випуватці торжества прийшли в червоній куртці не у викідних костюмах та білосніжних сорочках, а в робочих спецвізках і калатах, свято нічого не втрапило. Це, мабуть, добре, коли ще гарячі від робочої напруги руки аплодують здобутій у нелегкому змаганні трудовій перемозі. За підсумками другого кварталу 1978 року колектив Знаменського локомотивного депо посів перше місце по сітці залізниць СРСР, завоював перехідний Червоний прапор Міністерства шляхів сполучення та ЦК профспілки робітників залізничного транспорту і першу грошову премію.

В урочисту мить вручення колективі підприємства почесної нагороди (а зробив це заступник начальника Одесько-Кишинівської залізниці В. М. Вишневецький) не всі, хто був причетним до успіху, сиділи в затишному залі. Десять далеко серед стін вели свої поїзди машиністи і їхні помічники. Така вже у них професія — це всі свята вдається зустрічати дома.

Клопці з комсомольсько-молодіжної колонії машиніста-інструктора Володимира Шелеста відзначали подвійний успіх: колектив переміг у змаганні серед локомотивних колон депо і молодіжних колективів залізничного транспорту області. Тож і святкувати почали вони на день раніше, коли відбувся молодіжний вечір «Вогник», присвячений Всесоюзному дню залізничника. Секретар Знаменського міського комсомолу В. Сиромятников вручив молодим локомотивникам перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМ України. А вони сиділи горді й поважні, бо про їхні заслуги чули дружини і наречені, запрошені на «Вогник». Усе було прекрасно: грав ансамбль, тацювали пари, і хотілося, щоб вечір не закінчувався. Та він закінчився, на ранок — знову в поїздку: перемога любить лише тих, хто не тішиться нею довго, а бореться.

Боротися колоні Володимира Шелеста є за що. Не зсвісім задоволені молоді машиністи станом економії електроенергії. І один мільйон 735 тисяч 729 топів народногосподарських вагонів, перевезених протягом півріччя в 72 великогазових составах, — не вершина.

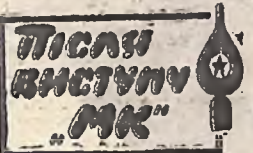
Юрій Кабанець, Микола Демчук, Григорій Соловйов, комсорг колонії Вячеслав Литвинов... Владалі, якщо перелічувати моведь, то доведеться списати чимало паперу: середній вік членів колективу — 25—26 років. Молоді то молоді, а випередили всі «дорослі» колонії і в першому кварталі. Тому можна сказати: переможці за півріччя.

І року не минуло з часу створення колонії Шелеста, а вона вже на гребені слави. Можливо, керівник знає якісь секрети згуртування людей?

— Секрет у самих людях, — сміється Володимир. — Молодіжну колонію створити не так просто, а клопці складали списки, щоб у цієї потрапити. Тепер відстоюють своє право. Коротше кажучи, секрет у тому, що наш колектив — комсомольсько-молодіжний. Іншого не знаю...

Вічний перемог не буває, і це клопці знають. А тому вони знову в дорозі.

А. РОМАНЮК.

«ЗМАГАННЯ В ГОЛОВНИХ ВИМІРАХ»

Довго не давав офіційної відповіді на проблемний виступ «Молодого комунар» під таким заголовком (21 лютого 1978 року) Новоархангельський райком комсомолу. Зрозуміло, що на вжиття заходів потрібен був час, та все ж не пізніше.

Як повідомив перший секретар райкому комсомолу І. Александров, статтю було обговорено на засіданні бюро, вжито заходів для поліпшення організації соціалістичного змагання. В районі створено 11 комсомольсько-молодіжних колективів і ланок.

Розроблено умови соціалістичного змагання між комсомольсько-молодіжними колективами і молодими виробничими бригадами. Тепер ширше використовуються стимули морального й матеріального заохочення, шість переможців змагання за туристськими путівками в сім'ї поїзда «Дружба» побували у визначних місцях України, чотири — в іграх соціалізму.

Цього року комсомольці і молодь району подали допомогу колгоспам у догляді за посівами просапних культур на площі 800 гектарів, заготовили 120 тонн зеленої маси дико-ростучих трав. На час жнив укомплектовано 15 комсомольсько-молодіжних збиральних екіпажів.

КРІЗЬ ВОГОНЬ І ВОДУ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

2.

Художня агітбригада з радгоспу імені Дмитрова Устіївського району, яка в числі інших культурно-масових колективів приїхала виступати перед хліборобами Бобринецького району, на своєму автобусі вприснула в радгосп «Червона зірка».

— Далеко ще? — спитала водій Люба Вілкул заворга Бобринецького району ЛКСМУ Миколу Непомнящого, що супроводив устіївців, коли від Бобринця під'їхали кілометрів з двадцять.

— Ні. Якщо трасою, то кілометрів з десять, не більше. Степовою дорогою — ближче. Звернемо?

— Горить щось у полі, — чи то спитав, чи то ствердив хтось раптом. Усі поглянули у вікна. Спрядзі, поперед у за пагорна над горизонтом здіймався в небо стовп диму. Тим часом під'їхали до розвилки степових дріг.

— Давайте поїдемо в село полем, — запропонував Непомнящий. — Треба подивитися, що за дим, зайдіть він серед степу...

Люба мовчки звернула на ґрунтівну і натиснула на акселератор. За кілька хвилин під'їхали до Ігулу. На протилежному березі

річки горіла стерня, ерґонь уже почав лизати валки озимої пшениці. В полум'ї і диму металася дві людські постаті, намагаючись погасити пожежу. Віддалік стояв комбайн. Найпершим оцінив ситуацію Петро Вілкул.

— Двері! Двері відчиняй! — гукнула дружини і першим вискочив з автобуса. На ходу став роздягатися і кинувся в річку.

— Відро прихопіть! — долетіло вже з того берега. За Петром на протилежний берег переправився всі вісімнадцять культурмійців. Почалася боротьба з вогненною стихією. Люди збивали полум'я з валків, відтягували їх від вогню, намагалися не дати пожежі ширитися полем. Двох відер, які були в розпорядженні культурмійців, зничайно, було мало, та вже те, що вони були і поруч протікала Ігул, допомогало боротися з вогнем.

Тим часом Люба разом з Миколою Непомнящим помчалася автобусом до тракторної бригади, яка, на щастя, знаходилася неподалік. У кількох словах розповіли трактористам про пожежу. Але ті вже й самі помітили дим і ладнали трактори. З бригади культурмійський автобус заскочив на садибу радгоспу. На вулицях села зібрали молодь і повернулися з підмогою в поле.

Трактористи вже встигли окреслити вогняний шмат стерні кількома широкими лініями чорного диму, не даючи змоги полум'ю перекинутися далі на валки.

Ще кілька хвилин — і з вогнем покінчили.

3.

Польовий табір радгоспу «Червона зірка» приймав 28 ліній незвичайних гостей. З автобуса весело висипали замурзаний культурмійці, розпалені недавньою подією, радісні й щасливі, що перемогли вогонь.

А за погодини, привітавши себе до вярдуку, В. Ф. Андреев, Тая Парфеньков, Петро Вілкул, Аня Мельникова, Олена Пирогова, Євдокія Коломієць, Аня Солонько, Оксана Хоменко, Люба Суховарова, інші члени агітколективу вже виступали перед жнивирями радгоспу...

І в оплесках, якими нагородили червонозорівці устіївців, відчувалася вдячність не тільки за добре підготовлену програму, а й за допомогу у врятуванні радгоспного врожаю.

Ю. ДМИТРЕНКО, спецкор «Молодого комунар».

ГВОЗДИКИ—ГАПТАРКАМ

УЧАСНИКИ ЕКСПЕДИЦІЇ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» ПАМ'ЯТИ ГЕРОВ «СПАРТАКА» ПЕРЕДАЮТЬ З БУХАРИ:

— Коли ми приїхали в місто, Бухарський обком комсомолу організував зустріч на бавовняному комбінаті. Разом з нами до робітників цього підприємства завітав льотчик-космонавт СРСР В. Г. Лазарєв. Керівник експедиції Анатолій Ковирьов розповів юнакам і дівчатам комбінату про подвиг спартаківців, передав директору обласного історико-красознавчого музею «Арка» М. Махмудову гільзу, наповнену землею з могили загинлих героїв Красногір'ки. Відбулася цікава розмова учасників експедиції з В. Г. Лазарєвим.

Тепло вітали учасників мотопробігу на золотошвейній фабриці.

На фото: учасники експедиції і льотчик-космонавт СРСР В. Г. ЛАЗАРЄВ серед робітників Бухарського бавовняного комбінату.

СВЯТО ПЕРШОЇ ЗУСТРІЧІ

Зустріч із творчим колективом Таганрозького ордену «Знак Пошани» драматичного театру імені А. П. Чехова була хвилюючою і пам'ятною. За давньою доброю традицією таганрожці почали гастролі в нашому місті виставою «Дядя Ваня» за п'єсою свого великого земляка А. П. Чехова.

Образи, створені моїми колегами з Таганрога, — це живі люди, з яскравими характерами і різними долями. Цікаво й своєрідно трактує образ дяді Вані актор Анастолій Іонов. Запам'ятовується Соля в чудовому виконанні артистки Світлани Ливаді.

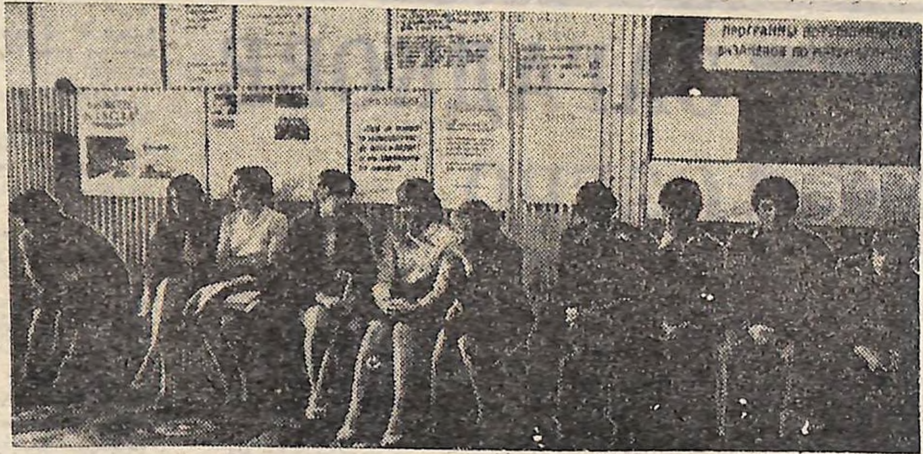
Я побачила в цих персонажах людей майбутнього: чесних, щирих, відвертих, красивих. Саме таких, про яких мріяв Антон Павлович: «У людини все повинне

бути прекрасним: обличчя, одяг, душа і думки».

По-справжньому схвилювала й зачепила мене фінальна сцена вистави. І тут щире слово подяки хочеться сказати не тільки на адресу всіх акторів, зайнятих у виставі, а й постановщикові, заслуженому діячеві мистецтв РРФСР, заслуженому артистові Литовської РСР Павлу Хомському, режисерові Юрію Єрьоміну і художникові Миколі Ливаді.

Перша зустріч з артистами Таганрозького драматичного театру імені А. П. Чехова була для нас, кіровоградців, чудовим святом театрального мистецтва. І за це їм велике спасибі.

В. ЛИГВИНЕНКО,
артистка Кіровоградського театру імені М. Я. Кропивницького.

У ВУЗАХ — ХВИЛЮВАННЯ...

Снілки їх, схвилюваних, ходить ними коридорами інститутів і техніумів, три-чотири поглядаючи на діврі аудиторій, за котрими через кілька хвилин вирішуватиметься їхня доля? Багато. Та снілки б не було, всіх їх єднає таке зрозуміле кожному слово — «абітурієнт».

Понад тисячу абітурієнтів стануть цього року першокурсниками Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Нині на вступних екзаменах вони своїми знаннями доводять право на це.

На фото: під час вступних екзаменів у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування.

Фото Р. СПЕЯКІНА.

КРОКИ ФЕСТИВАЛЮ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

звучав голос солідарності прогресивної молоді планети з народами, які виступають за свободу і демократію, за знищення злиднів, голоду, безробіття і несправедливості, за краще майбутнє всього людства.

Імперіалізм, сказав делегат Алжіру Б. Шеріф, намагається увічнити своє політичне і економічне панування в багатьох країнах світу. Але його заміри приречені на провал. Дедалі міцнішими стають єдність і згуртованість молоді, всіх народів у боротьбі проти поневолення, за національну незалежність і прогрес.

Неослабну увагу делегатів фестивалю продовжує привертати робота міжнародного трибуналу «Молодь обвинувачує імперіалізм». З гнівним обуренням зустріли присутні документальні дані і показання свідків про підготовку серії замахів на життя керівників кубинської революції.

Посланці молодого покоління вимагають рішучого осуду організаторів цих змов проти народів світу, а також викриття їх імперіалістичних натхненників, людиноненавистницьку суть яких з новою силою розкрито в коді засідань трибуналу.

На черговому засіданні міжнародного центру політичних дискусій виступили делегати Бельгії, Гвінеї-Бісау, Ірландії, Монголії, СРСР. Органи масової інформації капіталістичних держав, заявив представник прогресивної молоді Ірландії, всіляко перекручують справжнє значення для людства процесу розрядки напруженості, ведуть наклепницьку кампанію проти соціалістичної співдружності. Юнаки і дівчата всього світу повинні пам'ятати: імперіалізм винен у незліченних трагедіях і стражданнях народів. Боротьба за мир, за ліквідацію загрози термоядерної війни — це боротьба проти імперіалізму. Представники всіх делегацій зробили поїздку на острів Пінос —

нині острів молоді, який названий так на честь трудових звершень кубинських юнаків і дівчат. В його адміністративному центрі — місті Нуевана-Херона — відбувся святковий мітинг, на якому був присутній перший секретар ЦК Компартії Куби, Голова Державної Ради і Ради Міністрів республіки Фідель Кастро.

Перед присутніми виступив заступник голови національної Асамблеї Народної Влади Рауль Рюа. Завдяки трудовому героїзму молоді, підкреслив він, колись економічно відстала територія — острів Пінос, яка була в роки правління антинародних режимів місцем заслання революціонерів, — перетворилася в квітучий край. Усе це — плоди соціалізму, що його успішно будує кубинський народ, результат ліквідації в країні системи капіталістичного поневолення.

Є. АЛЕКСЕЄВ,
А. БЕЛІКОВ,
А. ВОРОПАЄВ,
Ю. СВЕРДЛОВ.

У СВОЙ новій поетичній збірці «Побачення з тобою» (Дніпропетровськ, видавництво «Промінь», 1978 р.) Володимир Базилевський прагне до філософської масштабності, діагональних узагальнень. Він починає з найменшого — з краплі звичайного людського почуття, з краплі неспокої думки, які, наснажившись авторським першопроникненням у життя, стають поетичними відкриттями.

«Побачення з тобою»... З коханою жінкою? З рідною землею? В однойменному вірші поет саме так і трактує назву збірки. Звертаючись до отчого краю, пише:

Осяяний і радістю й журбою,
Вслуховаю в твоє серцебиття,
І мить оця — побачення з тобою,
Ій-право, варта всіх принад життя.

У рецензії на попередню збірку поета нам уже доводилося наголошувати, що громадянськість є однією з визначальних рис його поезії. Але якщо раніше громадянський струмінь у віршах поета був дещо декларативним, прямолінійним, то тепер він став художньо осмисленішим, поетично переконливішим. Значно поменшало в книзі гучних однозначних фраз, окличних знаків.

Книга складається з п'яти розділів, в точнішій, з чотирьох розділів і поеми «Калинові ліхтарі». Звичайно, поділ віршів на розділи вельми умовний, швидше навіть механічний, ніж смисловий. Та це вже справа автора. Так ось, у першому розділі, «Мирна Долина», котілося б

звернути увагу читачів на три вірші: «Передгроззя», «Балада про Івана Розливанана» і «Дні народжень». Перші два написані на конкретному історичному матеріалі, третій — філософський роздум над суттю людського життя.

«Передгроззя» — посвята нашому землякові, революціонеру С. М. Степану-Кравчинському. Автор вдало відтворює передгроззову, революційну атмосферу. Для цього він добиває непересічні образи і слова, наснажує їх глибокою думкою, ширим почуттям:

А за вікном — раптова мерехтіння,
А на чолі — зернисті краплі поту.
Ще бути бурі!

Поки що ж робота.
Робота для грядущих поколінь.

Будучи послідовним у розвитку теми, автор одразу ж пропонує нам «Баладу про Івана Розливанана». Це — представник тих самих «грядущих поколінь». Іван Розливан — художник-самоук, вожак комсомолів в селі Тишківці на Кіровоградщині, він написав портрет Леніна і зібрався в Москву, щоб подарувати його музею вождя. Було це в перші роки після революції. По дорозі на стан-

Думки, відгуки, рецензії

РАДІУС РАДОСТІ

цію бандити підступно вбили Розливанана. Автор вдало використав форму балади, народні манери, образи.

Заключивши кульмінаційним акордом звучить остання строфа:

Вітри, наче пси, налетіли з узбіч,
Загусли і цозла, як марево, ніч.
Поглянули люди — аж там біля шляху
Схилився над Іваном товариш Ілліч.

Таких поетичних знахідок у збірці чимало. Та повернемося до третього з названих віршів. Зовні він нічим не зв'язаний з першими двома. Але внутрішній зв'язок між ними є. Поет пише: «Ми в єдинім строю, як солдати». І стає зрозуміло: він має на увазі не тільки тих, хто живе сьогодні, а й тих, хто віддав своє життя за сьогоднішнє щастя.

Назву збірки «Побачення з тобою» можна трактувати і як побачення поета зі своїм ліричним героєм. Це побачення він призначив йому давно. І тривало воно не один вечір чи день, а роки. Відбувалося це побачення не тільки в поетовому кабінеті, а й у батьківській каті, і в цехах кіровоградського заводу «Червона зірка», і в пустелі, і в робітничих гуртожитках, і в лікарні...

Для справжнього поета побачення зі своїм ліричним героєм — це завжди ра-

дість відкриття. І ми відчуваємо цю радість у багатьох строфах книги Володимира Базилевського. Радіус цієї радості досить великий.

У рецензованій збірці поет подає низку підсумкових, віхових віршів. Це роздуми про життя, час, творчість, про вічне й минуле, про смисл людського буття.

Життя написано уже,
Усе, як є, — здобутий, втрачений,
Але:
Живий — жива й пора втрачання,
Лиш мертвим нічого втрачати.

Можна назвати цілу низку віршів, які засвідчать, що автор добре знає те, про що пише, вміє заглибитись у тему, дібрати для її розкриття переконливі літературні засоби. Це, зокрема, вірші з циклу «Постаті»: «Нестор», «Анна Комніна», «Тіртей», «Лікарям, медсестрам, няням», «Аби не гірше» та інші.

«Калинові ліхтарі» — це, по суті, лірична поема (авторське визначення — «Послання другові»). Це — повернення в дитинство, роздуми над шляхами становлення людської особистості, над суттю поетичної творчості, буття, спогади про дорогих людей. Є в цій поемі строфи глибокі, квілюючі, та подекуди трапляються й банальні рядки...

Говорачи про збірку в цілому, слід зауважити: вона — вагомий, зрілий крок у творчості В. Базилевського.

Л. НАРОДОВИЙ,
член обласного літоб'єднання.

ЗАГАДКОВЕ ОЗЕРО

ЧОРНИЙ ЛІС... Сивиною століть укрита ця мальовнича діброва в межиріччях Інгулу та Інгульця, головним чином на території Знаменського й Олександрівського районів. Звідси бере свій витік і річка Тьсьмин. Учені відносять Чорнолісся до зони південного Правобережного Лісостепу, оскільки воно розташоване на самій межі зі Степом, де найбільш контрастно спостерігається тривалий процес боротьби лісу зі степом. Цей найвіденніший «форпост» нерозірваних природних лісів півночі України видатний російський учений-природознавець, основоположник сучасного наукового ґрунтознавства В. В. Докучаєв свого часу влучно назвав «загадкою природи».

Беручи до уваги велике водохоронне, ґрунтозахисне й фауністичне значення цього регіо-

ну, Наркомат лісового господарства УРСР ще 1937 року виділяв із загального масиву в 26 тисяч гектарів заповідну ділянку в 445,8 гектара. У повоєнний період за постановою Ради Міністрів СРСР від 20 жовтня 1946 року Чорний ліс віднесено до категорії особливо цінних лісів. А постановою Ради Міністрів УРСР від 28 січня 1972 року «Про заходи до розширення мережі державних заповідників і поліпшення заповідної справи» перероблено створення заповідника «Чорний ліс» загальною площею 7,4 тисячі гектарів. Цей природний комплекс має велике господарське, природно-історичне й культурне значення.

Чорноліський масив чи не найцікавіший як у флористичному й зоологічному, так і географічному та ландшафтному відношеннях.

Місцеві жителі, керуючись давньою ширим баченням якнайповніше ознайомили прийдешніх з усіма прикметами місцями Чорного лісу, нерідко переплітають легенди й фантасмагоричні історії до Берестуватого?

Якщо ні, то взагаляйте, що ви ділено не все бачили в наших краях».

За кілька десятків метрів від автомагістралі Донецьк — Київ, поблизу с. Водяного, за густим деревостаном на вас чекає зустріч із цікавим і водночас загадковим витвором природи — заболоченим озером. У ряді наукових досліджень його назвали Берестуватим, а в народі — заболочені озером. У Чорноліському або «Чудо-озеро».

Розташована ця реліктова водойма в глибокому пісовому вибалку, схили якого вкриті густими заростями дерев і чагарників. Площа водного дзеркала серед непролазної трав'янистої місцини сягає двох гектарів. Навколо озера пролягає смуга води завширшки до п'яти метрів. Далі плавають відокремлені чи більш-менш суцільні купини, що поросли вербовим, куштисим, очеретом, осокою, рогозом, папороттю, кропив'ю. У кришталістій воді купаються свої довгі носи плакучі верби, далі виструнчилися білосорі осики та берези.

У ЧАСНИКИ ботанічних експедицій в різний час виявили тут ряд північних рос-

лин-реліктів, абсолютно нетипових для цих широт. Тут можна побачити, скажімо, зозулинці, які в народі за духмяний еромат розмаїтих квіток, особливо в нічну пору, ще називають «люби мене, не покинь». Якщо ви добре знаєтесь на дикорослій квітковій рослинності, то зможете віднайти на заболоченому узбережжі Чорноліського озера чистотіл, живокіст, купину, перець, маренку запашну, астрагал, шавлію, копилень та багато інших лікарських рослин, яких не побачиш ніде в окрузі, хоча мікрокліматичні умови Чорнолісся практично однакові. Не часто, мабуть, вдається зустріти рослини, які впродовж цвітіння змінюють забарвлення квіток. Саме такі властивості притаманні медунці, яка з незапам'ятних часів прижилася тут, на узбережжі Берестуватого. Спочатку колір широколистяних квіток має рожевий відтінок, потім він стає фіолетовим і, нарешті, блакитним або синім.

ОДНАКЕ загадковість реліктового озера, частину якого тепер оголошено гідрологічною пам'яткою природи республіканського значення, полягає не тільки і не стільки

в його флористичній своєрідності.

А ось рівень води в Чорноліському озері в будь-яку пору року лишається, як це не дивно, сталим, і воно без упертої живить єдину в тутешніх краях річку Чорноліську. Вода в Берестуватому навіть у розпал літа судомиста і завжди чиста. В найспекотніші дні прогрівається лише верхній шар озера на глибину близько півметра. Різного часу робилися спроби зарибити водойму. Та з цих намірів нічого путящого не вийшло. Зате в Берестуватому приїждно почувуються несе-лички золотисті земляні карасі, яких нема в жодному з довколишніх ставків, та й розвести їх там виявилось неможливим. Нарешті, ще про одну природну тасмницю Берестуватого. Досі нікому не вдалося виміряти його сповзання глибини. Всюдишучі рибалки прив'язували до вірвовок важкі грузила — в окремих місцях водойми так і не змогли досягти дна, занурювали кілька зв'язаних жердин — і теж безрезультатно. Лишаються поки що загадкою й плаваючі острови Берестуватого.

В. КРАМАРЕНКО, краєзнавець.

НАШ КОНКУРС

ТАЄМНИЦІ НА ШАХІВНИЦІ

ЖЮРІ КОНКУРСУ «ТАЄМНИЦІ НА ШАХІВНИЦІ» ПІДБИЛО ПІДСУМКИ ЦЬОГО СПОРТИВНОГО ЗМАГАННЯ. ШО ОХОПЮВАЛО ДЕСЯТЬ ЗАВДАНЬ З ІСТОРІЇ І ТЕОРІЇ ШАХІВ.

У конкурсі взяло участь 74 любителі шахів Абсолютним переможцем визнано інженера Чорноліського лісгоспагу Знаменського району Семена ХАРЧЕНКА. На другому місці — брати Микола і Валерій Колезенки, на третьому — інженери Кіровоградського заводу друкарських машинок В. І. Цибіляков та П. М. Ратушняк.

А ось учасники конкурсу, які поклали міна з четвертого по десяте: Василь Кирилюк з міста Знаменки, орендоує Станіслав Кирилюк та робітник Микола Атаманич з міста Гайворона, Михайло Ковтунчик з Комішнівки, учень 9 класу Валерій Колесников із села Кам'яного Броду Уманського району, Микола Насичин із села Першотравневого Долинського району та шахівний гурток Булинка поміряв міста Кіровоград (тренер П. Г. Кравченко).

У результаті конкурсу 44 члени шахівного клубу виконали спортивні розряди, з них 28 — третій, 16 — четвертий. За поданням редакції «Молодого комунара» та журі кон-

курсу обласний спорткомітет присвоїв ним товаришам спортивні розряди. Про це їх буде повідомлено письмово.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ № 9

1. Класифікаційна система — система розподілу шахістів на розряди за силою гри...
2. Завдання має таке розв'язання: 1. Kp12 Kp3 2. f17+ Kp4 3. f2x1... d3 2. f7+ Kp4 K1b5 3. Lc5X Якщо 2... Kp3, то 3. f2x1... d3 2. f7+ Kp4 3. Lb4X 1... Kp3 2. f3+ Kp4 3. Lc2X.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ № 10

1. До 1917 року шахове життя в «малоросійських» губерніях ледве жерло, концентруючись лише в великих містах. 1901 року з ініціативи М. Шабельського на Україні було створено перше шахово-організаційне товариство — Харківське товариство

любителів шахової гри. Товариство було нечисленним (близько 60 членів), та все ж йому пощастило організувати поїздку в Харків М. І. Чигоріна, мати за участюванням із шахістами Москви і Петербурга.

1900 року виникло Київське шахове товариство. 1902 року воно провело III Всеукраїнський шахівний турнір у якому взяли участь найкращі шахісти того часу — Чигорін, Дятко-Хотимирський, Забірюк.

Тою ж ініціативою позначився шахове життя в Одесі. 1910 року ексцентрич паншували Північно-Російський шахівний турнір, він зібрав найкращих шахістів Києва, Одеси, Харкова, Ростова-на-Дону.

Після Жовтневої революції шахове життя на Україні розвивається швидкими темпами.

1924 року в Києві відбувся I з'їзд шахістів України. Після цього шахове життя організували в інших містах. Шахові товариства починають виникати в колгоспних фізкультурних і вже 1928 року відбудеться організаційний шахівний досвідок 20 тисяч чоловік.

Значною подією для шахістів України було відкриття республіканського шахового клубу з ініціативи Українфлоту. Поділяючи такі ж клуби і в Харкові, Одесі, Дніпропетровську.

У великих містах республіки при будівництві вогоні було створено шахівні гуртки. Велику організаційну роботу виконала газета «Шахмат» що виходила в Києві (1936—1939 рр.).

Тепер у республіці немає такого міста, де б не було шахового клубу чи товариства для шахової гри. Серед провідних в Україні — всім республіканським, більшість ста мабуть.

На VI Спартакіаді робітників СРСР українські шахісти здобули почесне друге місце, промечивши вперед лише команди Республіки Федеративної.

2. Завдання має таке розв'язання:

1. Td2 e3 2. Kd3X Якщо 1... e5, то 2. Kd5X 1... Kp3 2. f5X 1... Kp5 2. f5X 1...

ЕХО ЛЮБВИ

Стихи Роберта РОЖДЕСТВЕНСКОГО Музыка Євгенія ПТИЧКИНА

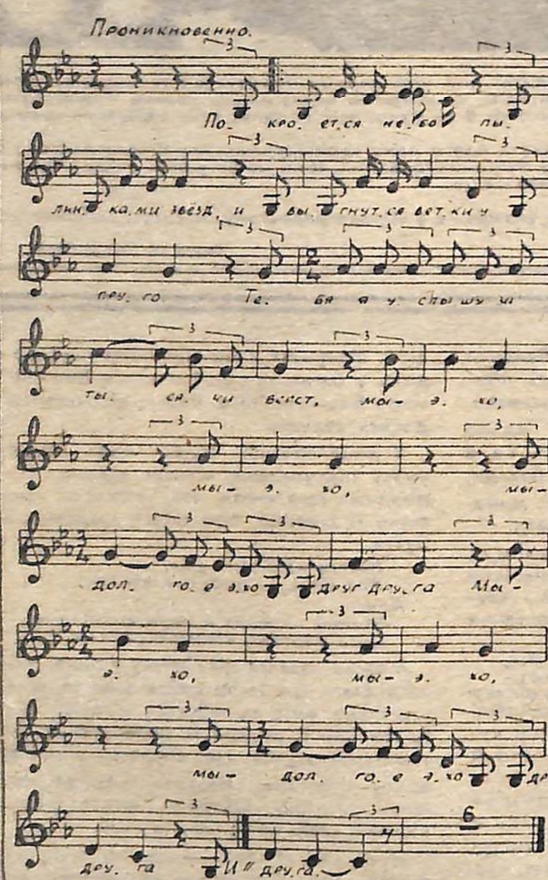
Покроється небо пылинками звезд, И выгнутся ветки упруго.

Тебя я услышу за тысячу верст. Мы — эхо.

Мы — эхо.

Мы — долгое эхо друг друга.

И мне до тебя, где бы ты ни была, Доброты сердцем нетрудно.

ПОНЕДІЛОК

7 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 8.00 — «Час» 8.35 — Гімнастика. 8.55 — Концерт вокально-інструментального ансамблю «Мелун». 9.20 — Фільм «Стих висоти». 10.50 — «Очевидно — неімовірно». 14.30 — Відеопрограма «Сильні будні». 15.40 — Концерт відомішого хору Київського обласного об'єднання інституту. 16.10 — «Знай і кий». Для юних техніків. 16.55 — В. Ювартин. «Хлопчик із шпатою». Телевізійна. 1 серія. 18.00 — «День

за днем». (К. д.) 18.15 — Мультифільм «Ніч і домова». 18.40 — «Річ третій рік ударний». Рішення липневого (1978 р.) пленуму ЦК КПРС в життя. В передачі бере участь перший секретар Запорізького обкому Компарції України М. М. Бєсєволюкський. 19.25 — Фільм-вистава «Одруження Белугіна». 21.00 — «Час». 22.30 — «Концерт І. Архипової». Передача А. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА 10.00 — К. т. Новини 10.15 — К. т. Ф. Лєгар «Весела вдова». Опера 13.10 — К. т. «Доброго вам здоров'я». 13.40 — К. т. «Знайомство зблизна». На з'ясування державної премії УРСР Фільм «Арпація». Кавбати. 14.40 — Фільм «Коліска для чоловіків». 16.55 — Концерт оркестру штабу червонопрапорного Одеського військового округу. 18.00 — Україна живе! 18.10 — Виступ ансамблю «Летув». 18.30 — К. т. «Вісті». 19.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з футболу: «Дніпро» — «Динамо» (Ки-

їв). 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «У голах білих бурхливих». 22.50 — «Світ ми літнього вєчора». Естрадна програма. По закінченні — к. т. Новини.

ДРУГА ПРОГРАМА 10.00 — К. т. Новини. 10.15 — Фільм «У голах ріки бурхливих». 11.35 — Виступ ансамблю «Летув». 11.55 — К. т. «Знай люби, беріжи». 12.30 — «Траса дружби». «На будівництві газопроводу «Союз». 16.15 — «Пісні з Кубані». 17.00 — Справи твої, комсомол. 17.30 — Док телефільм «Велика річка». 18.00 — Рішення липневого ЦК КПРС — у життя. 18.30 — Мультифільм «Старовинні марші й вальси». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. М. Римський-Корсаков. «Царева наречена». Вистава. 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Продовження вистави «Царева наречена». В антрактах — «Україна живе!». Новини.

Наша адреса і телефони

216050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ т. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

студентці Надії НЕТЮХАЙЛО і другому секретареві Петрівського райкому комсомолу Іванові ЖИЛЦІ, які реєструють сьогодні свій шлюб у Петрівському бюро загу.